

2. Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Összegegyeztethető-e a 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 16. cikke az elsődleges joggal, különösen az arányosság elvével és az EK 34. cikkből levezethető hátrányos megkülönböztetés tilalmával?

⁽¹⁾ HL L 58., 1. o.

⁽²⁾ HL L 78., 20. o.

2008. augusztus 12-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-369/08. sz. ügy)

(2008/C 285/37)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és P. Dejmek meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az StVZO (Straßenverkehrsulassungsordnung, a járművek közúti forgalomban való részvételének engedélyezéséről szóló német miniszteri rendelet) VIIIb. mellékletének 2.1. pontja – az EK 48. cikkre figyelemmel – az EK 43. cikkbe ütközik;
- a Bíróság kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 43. cikk (1) bekezdése szerint tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás. Az EK 48. cikkből következik, hogy a Szerződésnek azon társaságok letelepedési jogára vonatkozó szabályai, amelyeknek székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye a Közösség területén van, azonosak azokkal a szabályokkal, amelyek azokra a természetes személyekre vonatkoznak, akik a tagállamok állampolgárai. Az egyenlő bánásmódról szóló rendelkezések nemcsak az állampolgárság alapján – vagy társaságok esetében a székhely alapján – történő nyilvánvaló hátrányos megkülönböztetést tiltja, hanem a hátrányos megkülönböztetés valamennyi rejtett formáját, amelyek más megkülönböztető ismertetőjegyek alkalmazása következtében ténylegesen ugyanahhoz az eredményhez vezetnek.

A StVZO VIIIb. mellékletének 2.1. pontja szerint Németországban a személygépkocsik műszaki ellenőrzésének, biztonsági vizsgálatának és forgalomba helyezés előtti vizsgálatának elvégzésére szakosodott ellenőrző szervezet csak akkor ismerhető el,

ha kizárólag legalább 60 fő független és főállású közlekedési szakértő alkotja és vezeti, míg a szervezetnek a bejegyzése szerinti területen működési hellyel rendelkező legalább annyi ellenőrző mérnöke van, hogy az e területen forgalomba helyezett minden 100 000 gépkocsira és utánfutóra legalább egy, legfeljebb azonban 30 ellenőrző mérnök jusson.

A Bizottság álláspontja szerint a fenti követelmény a letelepedési jog megengedhetetlen, az EK 43. cikkkel – adott esetben az EK 48. cikkre is figyelemmel – összegegyeztetetlen korlátozását valósítja meg. Az a követelmény, hogy a szervezetet, előírt legkisebb létszámmal, kizárólag a független és főállású szakértők alkossák, minőségi korlátozást valósít meg, mivel a vállalkozásoktól, amelyek a kérdéses tevékenységet végezni kívánják, meghatározott szervezetet követel meg. Ez a követelmény különösen azoknak a munkavállalóknak a kizárását jelenti, akik nem lehetnek tagjai valamely hasonló ellenőrző szervezetnek. Ezenkívül a vitatott rendelkezés mennyiségi korlátozást is megvalósít, mivel az ellenőrző szervezet minimális létszámát is előírja. Ezek a bejegyzési feltételek a másik tagállamban jogszerűen letelepedett másfajta jogi formával és belső szervezettel rendelkező valamennyi gazdasági résztvevő számára lehetetlenné teszik, hogy Németországban műszaki ellenőrzési szolgáltatásokat nyújtsanak. Végül az a követelmény, hogy a szervezetnek a bejegyzése szerinti területen lévő székhelyén legalább annyi ellenőrző mérnöke legyen, hogy az e területen forgalomba helyezett minden 100 000 gépkocsira és utánfutóra legalább egy, legfeljebb azonban 30 ellenőrző mérnök jusson, (az EK 48. cikkre figyelemmel) az EK 43. cikkbe ütköző korlátozást valósít meg, mivel ez a feltétel mindenekelőtt olyan jogi személyeket érint hátrányosan, amelyek már más tagállamokban letelepedtek, de az ellenőrző mérnökeik működési helye nem feltétlenül a jogi személy bejegyzése szerinti területen található.

A jelen ügyben sem az EK 45. cikk, sem az EK 46. cikk nem alkalmazható.

Az EK 45. cikk szerint a Szerződésnek a letelepedési jogra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók valamely tagállamban a közhatalom gyakorlásához tartósan vagy időlegesen kapcsolódó tevékenységekre. A közhatalom közvetlen és tipikus gyakorlásának az állandó ítélkezési gyakorlatban megfogalmazott feltételei az ellenőrző szervezet tevékenységeinél, különösen a műszaki ellenőrzés végzése esetében nem állnak fenn. Sem az a tény, hogy az ellenőrző szervezet a műszaki érvényességet igazoló matricák megadásáról és visszavonásáról dönt, sem a szervezet feletti állami felügyelet nem bizonyítja a szervezet közhatalmi feladatait. Először is a műszaki érvényességet igazoló okmány kiadásának megtagadásáról szóló végleges döntést kizárólag az adott tartomány hatáskörrel rendelkező szerve (azaz az engedélyező hatóság) hozhatja meg és nem az ellenőrző szervezet maga. Az ellenőrző szervezetnek sokkal inkább segítő, előkészítő szerepe van az engedélyező hatósággal szemben. Másodszor abból a tényből, hogy az állam bizonyos szervezetek felett felügyeletet gyakorol, nem lehet arra következtetni, hogy a felügyelt szervek által gyakorolt valamennyi tevékenység összefügg a közhatalom gyakorlásával. Még ha az ellenőrző szervezet egyes tevékenységeit közhatalmi tevékenységnek kellene is tekinteni, a személygépkocsik műszaki ellenőrzésének a letelepedési jog szabadsága alól történő kivétele túlzottan messzire vezetne, és az EK 45. cikkben megfogalmazott kivétel céljától jelentősen

eltérne. A személygépkocsik ellenőrzése tisztán műszaki feladat, amelynek ugyan vannak közjogi következményei, de nem tekintendő a közhatalom közvetlen gyakorlásának.

Ami az EK 46. cikket illeti, amely annak lehetőségét írja elő, hogy a közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okok különleges elbánást igazolhatnak, ezen igazolási ok érvényesítéséhez a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a megnevezett alapvető érdekek valamelyikét érintő tényleges és kellően súlyos veszélyeztetésnek kell fennállnia. Mivel a német hatóságok ilyen veszélyeztetést nem bizonyítottak, az EK 46. cikk szerinti kivételes szabály alkalmazásához szükséges előfeltételek nem adóttak. A Bizottság meg van róla győződve, hogy a vitatott intézkedések által követett cél, nevezetesen a közlekedésbiztonság fenntartása, kevésbé szigorú intézkedésekkel is elérhető, mint például az összes ellenőrző mérnökre és ellenőrző szervezetre alkalmazandó megfelelő ellenőrzési rendszer bevezetése Németországban.

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2008. augusztus 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Data I/O GmbH kontra Bundesfinanzdirektion Südst

(C-370/08. sz. ügy)

(2008/C 285/38)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Data I/O GmbH

Alperes: Bundesfinanzdirektion Südst

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2004. szeptember 7-i 1810/2004/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ mellékletével módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklatúra 84. árucsoportjának 5 B megjegyzését, hogy az lehetővé teszi egy olyan elektromos adapternek a Kombinált Nomenklatúra 8471 vámtarifaszáma alá történő besorolását, amelynek az a rendeltetése, hogy elektromos kapcsolatot létesítsen egy auto-

matikus programozó gép és a programozandó elektronikus elemek közt?

2. Amennyiben erre a kérdésre nemleges válasz adandó: a fent nevezett adapter besorolható-e a Kombinált Nomenklatúra 8471 vámtarifaszáma alá abban az esetben, ha tartalmaz egy úgynevezett memória-csipet, amely tárolja a programozási folyamatot és amelyről a programozási folyamat leihívható?

⁽¹⁾ HL L 327., 1. o.

⁽²⁾ HL L 256., 1. o.

A Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Németország) által 2008. augusztus 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nural Örnek kontra Land Baden-Württemberg

(C-371/08. sz. ügy)

(2008/C 285/39)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Az alapeljárás felei

Felperes: Nural Örnek

Alperes: Land Baden-Württemberg

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A TTH 1/80 14. cikkének (1) bekezdése szerinti kiutasítással szembeni védelem a 2004/38/EK irányelvnek ⁽¹⁾ az adott tagállam által átültetett 28. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerint illeti-e meg a TTH 1/80 7. cikke (1) bekezdése első mondatának második franciabekezdése szerinti jogállással rendelkező azon török állampolgárt, aki az elmúlt tíz évben az e jogállást biztosító tagállamban tartózkodott, tehát a kiutasítás csak a közbiztonság tagállamok által meghatározott kényszerítő okán alapulhat?

⁽¹⁾ HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.